

POSUDEK ŠKOLITELE

Bakalářská práce: *Adolf Vykopal (1910–1975): život a dílo* (41 s.)

Jméno a příjmení (student-autor): Tomáš Vlček.....

Školitel: doc. PhDr. Josef Bartoň, Th.D.

Tomáš Vlček jakožto kandidát bakalářství v oboru *teologické nauky* předkládá k obhajobě práci *Adolf Vykopal (1910–1975): život a dílo*. Spis přesně splňuje předepsaný rozsah (má 41,5 normostrany, minimální rozsah je 40 ns.). Fakt, že došlo jen k nepatrnému překročení předepsaného počtu normostran, považuji za pozitivní.

Práce má především historické a biografické zaměření: jak strohý název napovídá, jde o pokus vykreslit *život a dílo* konkrétní osobnosti z 20. století. Cílem Vlčkova bádání bylo tedy rekonstruovat život dnes prakticky naprosto neznámého moravského katolického kněze-intelektuála, o němž jsme v momentě zadání práce měli k dispozici jenom velmi málo informací: dalo se pouze tušit, že asi šlo o čínorodého člověka s pestrým osudem (zemřel v exilu v r. 1975, a překvapivě v r. 2013 byl publikován italský překlad jedné jeho knížky, kterou poprvé vydal ve vlasti v r. 1938).

Kolegovi Vlčkovi můžeme přičíst k dobrému, že ke konci své (nepřiměřeně) vleklé práce na bakalářském spisu (trvajícím více než tři roky!) dokázal hlavní výsledky svého zkoumání o Adolfu Vykopalovi publikovat v životopisné stati v knize, jež vyšla (v létě 2018) u příležitosti 690. výročí městečka Skalička, odkud Vykopal pocházel.

Struktura a obsah; věcná stránka

Struktura bakalářského spisu je klasická. Po krátkém *úvodu* (s. 7) následuje jádro práce, tj. dvě kapitoly nadepsané lakonicky *Život* (s. 8–24) a *Dílo* (s. 24–35). První z nich je hlavní částí celého spisu. K vytvoření zběžné představy o tom, jak je tato biografická kapitola strukturována a co obsahuje, postačí strohé (a výmluvné) nadpisy subkapitol: *Pramenné zdroje. Rodina. Studium na gymnáziu v Hranicích. Studium v Brně a Innsbrucku. Řád augustiniánů. Kněžské svěcení. Slavonice. Studium v Olomouci. Brno-Křenová. Veřejné působení na konci 30. let. Studium a pobyt v Itálii. Návrat do Československa. Emigrace. Život v emigraci. Život v Itálii. Osobnost otce Vykopala. Kontakty s rodinou. Smrt*. O něco kratší druhá kapitola prezentuje, co se našemu autorovi podařilo zjistit o Vykopalových publikacích knižních i časopiseckých. K představení jednotlivých titulů je použito metody stručných anotací, nejlivnější práci Adolfa Vykopala (knihu *Přebytečný majetek podle sv. Tomáše a encykliky Quadragesimo anno*, vyšedší poprvé v r. 1939, naposledy v italském překladu v Brescii r. 2013) pak Vlček anotuje o mnoho podrobněji (na 6,5 stranách) než jakýkoli jiné exulantovy spisy. V *závěru* (s. 37–38) autor shrnuje výsledky své práce, konstatuje, co nového z Vykopalova životopisu a tvorby se mu podařilo nalézt a zformulovat. Oceněníhodné je i naznačení dalších možných badatelských perspektiv včetně upozornění na dosud „bílá“ místa ve Vykopalově biografii (zejména jsou to roky jeho pobytu v Belgii a Lucembursku). Jedna *obrazová příloha* (s. 39) ukazuje portrét Adolfa Vykopala z doby jeho působení v Belgii v 50. letech. *Bibliografie* (s. 40–41) je na bakalářskou práci přiměřeně obsáhlá: zahrnuje 34 položek knižních a časopiseckých (z toho asi třetinu obnášejí texty samého Adolfa Vykopala), 8 položek archivních.

Uvedme si aspoň letmo některé kritické výhrady k věcné stránce práce. Vlček např. nespecifikuje způsob, jakým se dopracoval k Vykopalovým *článcům*, a nelze tedy zodpovědně říci, nakolik se soupis těchto neknižních titulů blíží úplnosti. To je slabina, kterou lze autorovi práce vytknout i přesto, že si přímo nepoložil za cíl pokusit se vytvořit vyčerpávající Vykopalovu bibliografii. Dále je možno kriticky vidět podobu druhé hlavní kapitoly (*Dílo*), kde je na první pohled zřejmá dosti značná rozsahová disproporce mezi představením knížky *Přebytečný majetek...* a kratičkými anotacemi ostatních Vykopalových textů (např. edice Matoušova evangelia ze

Svatováclavské bible, jíž jsou věnovány jen 4 řádky): lze za tím skoro jistě tušit autorův spěch v závěru psaní bakalářské práce.

Formální a stylistická stránka

Spis po „technické stránce“ splňuje požadavky kvalifikační práce. Členěn je přehledně. Nicméně dá se v něm narazit na řadu různých jednotlivých drobných **gramatických, pravopisných**, ale hlavně **redakčních lapsů**, které zjevně svědčí o autorově úspěchanosti v závěrečné fázi práce. Týká se to čárek chybějících (pozn. 98 *...fotografie... která se nám dochovala měla být pořízena...*) či nadbytečných (s. 11 čtvrtý odstavec shora: *Po dvou letech studia v Brně_odešel do Rakouska...*), někdy velkých písmen (s. 22 druhý odst.: *do Protektorátu ... v protektorátu*; s. 11 čtvrtý a pátý odst.: *o historii Augustiniánů – do řádu augustiniánů*; s. 40 2x: *Brněnská Diecéze 1777–2007*), místy se objeví překlep či vynechávka slova (s. 15 a 16 v *Brna-Křenové*; s. 21, pátý odst.: *Vykopal velkém vypětí prosil ... si ho mnoho lidí spojoval*). I v bibliografii (a v odkazech v poznámkách pod čarou) lze narazit na redakční nedůslednosti. Autor také v bibliografii sice uvádí sborník *Skalička. Dějiny a současnost obce* (2018), ale chybí zde z nepochopitelných důvodů odkaz přímo na jeho příspěvek, který je ve sborníku umístěn (o své stati se Vlček zmiňuje na s. 9 bakalářského spisu, ale neuvádí nikde její titul, který zní *Adolf Vykopal, rodák, na kterého by ve Skaličce neměli nikdy zapomenout*, ve sborníku je na s. 222–224).

Na druhou stranu lze konstatovat, že celá práce se vyznačuje vyrovnaným, ba svěžím slohem (stylistických neobratností je v textu velmi málo a jsou patrně opět spíše přehlédnutími v důsledku spěchu v závěrečné fázi), text „se dobře čte“.

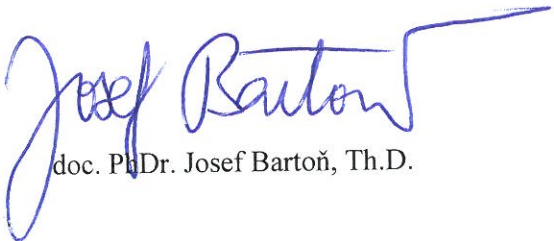
Celkové hodnocení

Kol. Tomáš Vlček podle mého mínění sepsání své bakalářské práce věnoval nemálo energie. Musel se vyrovnávat i s jinojazyčnou literaturou a prameny (němčina, italština, zčásti i latina). Pro získání nezbytných informací, bez nichž by životopis Adolfa Vykopala vůbec nemohl vzniknout, náš autor korespondoval i cestoval nejen na Moravu (za svědky a do několika archivů), ale i do zahraničí (to se týká zejména Itálie, kde našel několik zcela zásadních stop, písemných dokumentů i žijících svědků). Náš autor zejména ze zapomnění vylovil řadu důležitých momentů, jež pak umožnily smysluplně rekonstruovat mnoho podstatných bodů i oživujících drobností Vykopalova života.

Celkově mám za to, že kolega Tomáš Vlček předložil zajímavou a originální historicky zaměřenou bakalářskou práci, v níž prokázal, že se naučil kriticky pracovat s různými typy pramenů, včetně archiválií a výpovědí pamětníků. Rád znovu zdůrazňuji její velmi dobrou stylistickou úroveň. Pro některé nedůslednosti a stopy spěchu **navrhuji hodnocení stupněm 2 (velmi dobře)**.

Otázka na autora: Dozvěděl jste se konkrétní důvody, proč se Giulio Colombi v r. 2013 rozhodl vydat Vykopalovu knížku?

V Praze 24. května 2019

doc. PhDr. Josef Bartoň, Th.D.